432 Tract: 3. De Peccatis. Disp. 7.

Dico 1. Subjectum peccati quantum ad malitiam formalem non est sensus exterior, et membra. Prob. Nec subjectum potest intrinsece, et formaliter recipere malitiam peccati, quod [illegible] modo intrinsece liberum, atqui membra et potentiae non sunt intrinsece libera, sicut et sensus exteriores, ergo malitiam moralis in ipsis recipere non possunt.

Dico 2do. Subjectum peccati quantum ad malitiam formalem, potest esse appetitus sensitivus, et intellectus. ita contra alios, qui volunt peccata venialia / [illegible] mollia / quoad malitiam formalem sublatam in intellectu et appetitu sensitivo. Prob. 1. ratione praedicti [illegible]. Prob. 2do. ubi frequenter apud Patres reperitur, peccatum non esse, a voluntate contra [illegible]. Prob. 3. appetitus sensitivus secundum se spectatus non est capax boni et honesti, cum non versetur circa bonum honestum, sed circa bonum sensibile duntaxat; intellectus itidem versatur circa bonum intelligibile, ergo nec actus intrinsece. Prob. 4to. ideo culpa voluntati imputatur, quia intrinsece est indifferens ad utrumlibet, habetque dominium in suos actus, quos potest exercere, vel cohibere, ut libuerit. atqui ista nec appetitui sensitivo, nec intellectui secundum se spectatis competunt, cum sic dirigantur per se [illegible],